

Тема: «О. С. Пушкін. Життя і творчість»

А. Пушкин

Батьки

поета

Батько поета

(1767—1848)

Сергій Львович, походив з поміщицької, колись багатой сім'ї. Служив в Московському комісаріаті, але службою не був зацікавлений. Серед його знайомих було багато письменників, а брат його Василь Львович набув популярність як поет.

Пушкін Сергій Львович

Мати поета

(1775—1836)

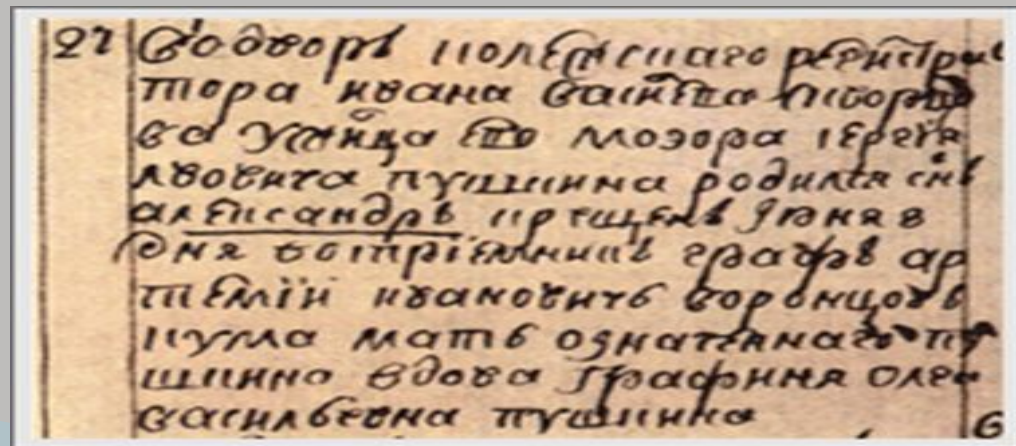
Уроджена Ганібал, в 1796 році вийшла заміж за С. Л. Пушкіна, в 1814 році разом з дітьми, Ольгою і Левом, переїжджає з Москви в Петербург. Брала участь у долі засланого поета, зі схвалення В. А. Жуковського і Н. М. Карамзіна, але без відома сина.

Ганібал Надія Осипівна

Запис про народження Пушкіна

У книзі церкви Богоявленського собору в Єлохові є такий запис: «27 травня. У дворі колежского реєстратора Івана Васильєва Скварцова у мешканця його Моєра Сергія Львовича Пушкіна народився син Олександр. Хрещений 8 червня. Восприємник граф Артемій Іванович Воронцов, кума мати зазначеного Сергія Пушкіна вдова Ольга Василівна Пушкіна.»

Дитинство

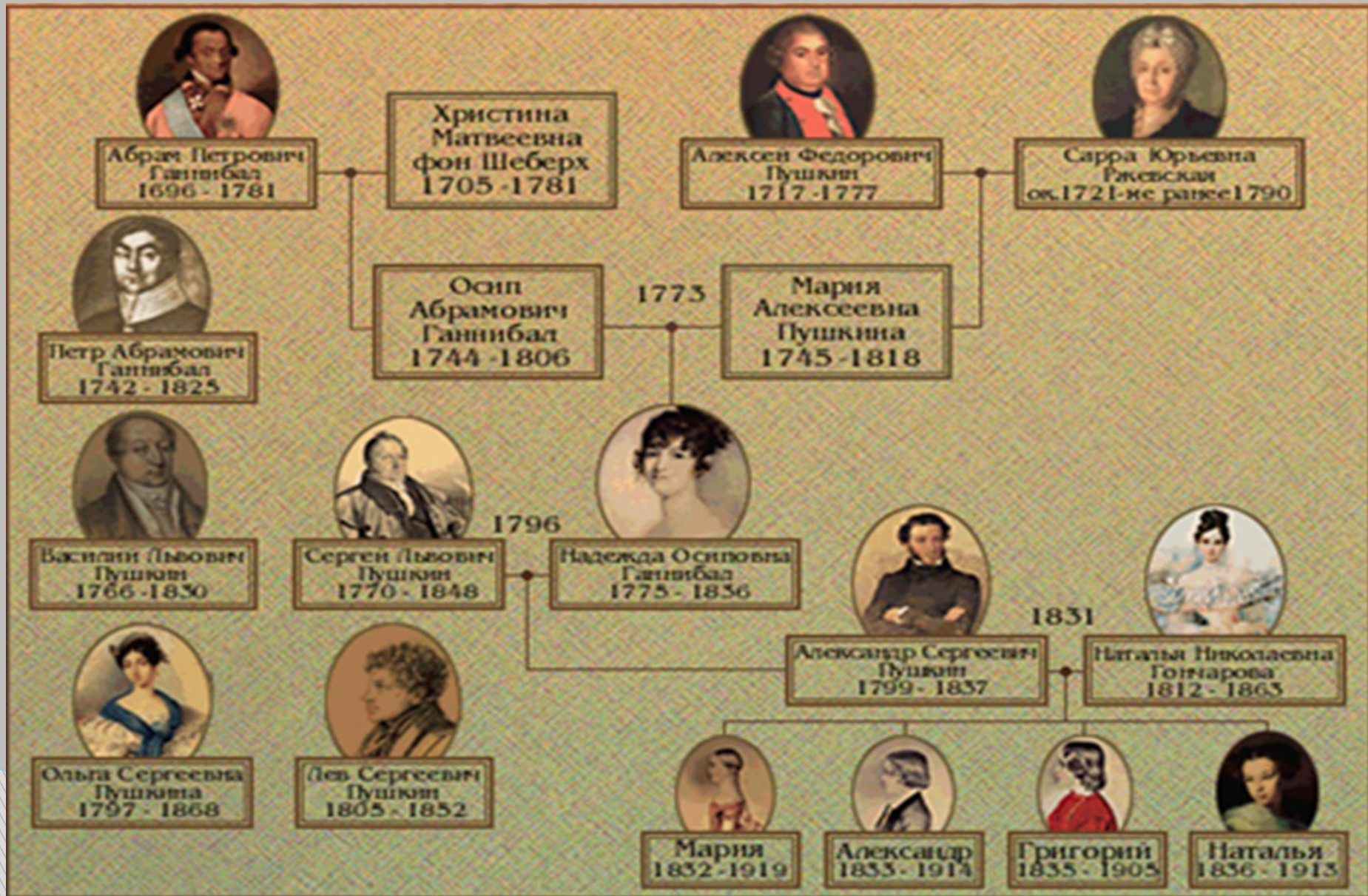

1800-1802

Олександр Сергійович Пушкін народився 26 травня (6 червня) 1799 року у Москві. Майбутній поет **зростав у збіднілій дворянській сім'ї**. Літні місяці 1805—1810 майбутній поет зазвичай проводив у своєї бабусі, за матір'ю, у підмосковному селі Захарово.

Пушкін не був улюбленцем у своєї матері. Його мати віддавала перевагу старшій сестрі Ользі і молодшому братові Льву. Ця обставина, ймовірно, сприяла його раннього дозрівання і прагненню шукати опору і захист в самому собі.

Родовід

Яковлева Аріна Радіонівна

- ❑ Народилася 21 квітня 1758 р.
- ❑ Няня О. С. Пушкіна.
- ❑ Налезжала сім'ї Ганібалів.
- ❑ В 1795 році Марія Олексійвна (бабуся Пушкіна) подарувала Аріні Радіонівні, за ідеальну працю, окрему хату в Кобрині.
- ❑ О. С. Пушкін на все життя зберіг до неї зворушливе, любляче відношення, присвятив їй вірші, багаторазово згадував у листах.

Аріна Родіонівна була справжньою представницею російських нянь. Вона майстерно говорила казки, знала народні повір'я і сипала прислів'ями, приказками. Олександр Сергійович любив її з дитинства.

Вірш Пушкіна до няні

«Подруга дней моих суровых,
Голубка дряхлая моя!

Одна в глуши лесов сосновых
Давно, давно ты ждешь меня.

Ты под окном своей светлицы
Горюешь, будто на часах,

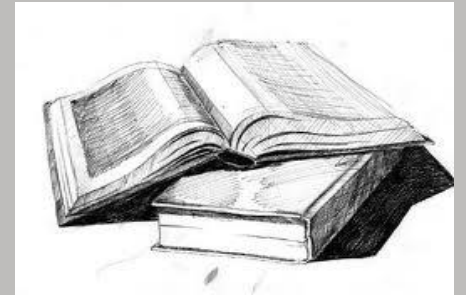
И медлят поминутно спицы
В твоих наморщенных руках.

Глядишь в забытые ворота
На черный отдаленный путь:

Тоска, предчувствия, заботы
Теснят твою всечасно грудь...»

Навчання.

Юність

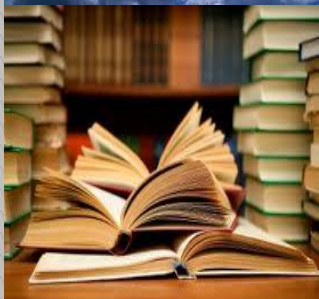
Коли Пушкіну виповнилось **12 років**, батьки вирішили віддати його в який-небудь навчальний заклад. У **1810** році виник проект пристрою привілейованого учбового закладу – ліцею в Царському Селі, при палаці Олександра I. Батько Пушкіна вирішив віддати туди свого сина Олександра. У червні 1811 р. Олександр зі своїм дядьком поїхав до Петербургу, завдяки наявним зв'язкам, Пушкін вступив до навчального закладу. **19 жовтня** був урочисто відкритий ліцей. Ліцей був закритим навчальним закладом, в ньому навчались всього 30 учнів. Це були діти середніх малозабезпечених дворян, що мали службові зв'язки.

Імператорський Царськосільський лицей

Розпорядок дня ліцеїста

- 06.00 – Підйом. Молитва у залі.
- 07.00–09.00 – проведення уроків у класах.
- 09.00–10.00 – сніданок. Прогулянка у парку.
- 10.00–12.00 – II урок у класах.
- 12.00–13.00 – II прогулянка.
- 13.00– обід із трьох страв.
- 14.00–15.00 – малювання.
- 15.00–17.00 – уроки у класах.
- 17.00–18.00 – III прогулянка і чай.
- 18.00–20.00 – виконання Д/З.
- 20.00 – вечеря з двох страв.
- До 22.00 – відпочинок і розваги.
- 22.00 – вечірні молитви. Сон.

Юність

- ❑ Шість років Пушкін провів у Царськосільському ліцеї. Тут юний поет пережив події **Франко-російської війни 1812 року**. Тут вперше відкрився і був високо оцінений його поетичний дар.
- ❑ Вчителями Пушкіна-поета стали Батюшков, визнаний майстер «легкої поезії», Жуковський голова вітчизняного романтизму.

Влітку 1817 року відбувся перший випуск вихованців Ліцею. Спочатку Пушкін коливався у виборі життєвого шляху: було бажання поступити на військову службу. Але друзі відмовляли його, і Пушкін визначився чиновником в Колегію закордонних справ. Через кілька днів після закінчення ліцею Пушкін був прийнятий на службу в Колегію іноземних справ. Незабаром, Пушкін взяв відпустку, і поїхав до Михайлівського, у маєток в Псковській губернії, який після смерті діда Пушкіна перейшло у спадок до його матері.

Прямі випадки проти самодержавства привернули до Пушкіна увагу влади – цар **Олександр 2** покарав зухвалого поета, заславши його на південь імперії, в Катеринославськ. До **1824** року Пушкін жив у Кишиневі і Одесі, а згодом йому дозволили повернутися у псковський маєток його батьків – село Михайлівське. У цей період творчості, який можна назвати романтичним, Пушкін створив цикл поеми («Кавказький бранець», «Бахчисарайський фонтан», «Брати-розбійники»), почав писати романи у віршах «Євгеній Онегін».

Після Заслання

У ніч з 3 на 4 вересня 1826 року в Михайлівське прибуває посланець від псковського губернатора Б. А. Адеркаса: Пушкін в супроводі фельд'єгеря повинен з'явитися до Москви, де в той час знаходився **Микола I**, коронований 22 серпня.

8 вересня, відразу ж після прибуття, Пушкін доставлений до імператора для особистої аудієнції. Бесіда Миколи з Пушкіном відбувалася віч на віч. Поетові після повернення із заслання гарантувалося особисте найвище заступництво і звільнення від звичайної цензури.

Цар Микола 1 і поет.

Знайомство з Наталією Гончаровою

І ось в кінці **1828 року на балу в Москві** Пушкін зустрів чарівну дівчину, **Наталію Гончарову**. Це була любов з першого погляду, на жаль, тільки з боку поета. Красуня залишилася байдужою. **Їй було 16, йому 29 років.** Різниця велика для зовсім молоденької дівчини, майже підлітка. Її новий залицяльник до того ж не відрізнявся особливою привабливістю і не був завидним нареченим, але іскорка почуття, спалахнувши, розгорілася у нього пожежею. Захоплення перетворилося на любов, любов у пристрасть. Він не був знайомий з нею, і це його мучило.

Гончарова Наталія Миколаїна та її батьки

"Тебе, мій ангел, так люблю, що висловити не можу ..." – Ці слова написав чоловік, який, здавалося б, міг висловити у своїх віршах все. Однак щось залишилося недоступним перу генія. Олександр Сергійович Пушкін любив таки одну-єдину. Так, що не міг висловити свої почуття словами.

Як зізнавався сам поет, у листі княгині Вяземської, Наталя Миколаївна Гончарова була **сто тринадцятою його любов'ю**. Тепер ніхто не зможе назвати їх усіх, але імена деяких збереглися в листах та віршах, про інших можна лише здогадуватися.

О. Пушкін і Н. Гончарова

Ввів Пушкіна в сім'ю Гончарових граф **Федір Іванович Толстой**. Виявилось, що Толстой був добрим знайомим Гончарових. Пушкін був так захоплений Гончаровою, так прагнув до знайомства з нею і з родиною, що знайомство це доручив людині, в якому і сам-то не був упевнений. Через нього ж Пушкін зробив першу офіційну пропозицію Наталії Миколаївні Гончарової.

Весілля поета

18 лютого (2 березня) 1831 відбулося вінчання в московській церкві Вознесіння біля Никітських воріт. При обміні кілець кільце Пушкіна впало на підлогу, а потім у нього згасла свічка. Він зблід і сказав: «Все – погані прикмети!»

Діти Пушкіна і Гончарової.
Марія, Олександр, Григорій і Наталія.

Нащадки

Серед дітей Пушкіна тільки двоє залишили нащадків – **Олександр** і **Наталія**. Нащадки поета живуть зараз в Англії, Німеччині, Бельгії, близько п'ятдесяти з них мешкають в Росії, в тому числі Тетяна Іванівна Лукаш, прабабуся якої (онука Пушкіна) була одружена з внучатим племінником Гоголя.

Загибель

У листопаді 1836 року виник конфлікт поета з поручиком Геккереном (**Дантесом**). Сварка привела до дуелі. На лист Пушкіна Дантесу від **26 січня 1837** барон Д'Аршіак приніс Пушкіну відповідь. Пушкін її не читав, але виклик прийняв, який був йому зроблений бароном Геккереном від імені сина.

27 січня на дуелі поет був поранений і поранення виявилось смертельним. Перед смертю Пушкін, приводячи до ладу свої справи, обмінювався записками з імператором Миколою I. Помер Пушкін 29 січня (10 лютого) о 14:45 годині від перитоніту. В день смерті створили посмертну маску поета. Похований на кладовищі Святогірського монастиря Псковської губернії.

Дуэль з Дантесом

Погиб поэт-
Невольник чести.
Оклеветанный молвой.
М.Лермонтов

Пушкін і Україна

Дружина поета була правнучкою знаменитого українського гетьмана **Петра Дорошенка**. Письменник відвідував Ярополець і могилу гетьмана у 1833. Після цього у листі до дружини він писав: «...На утро в сопровождении Семена Федоровича ходил на поклонение прапрадедушки Дорошенку.»

Пушкін був у близьких стосунках із українцями М. Маркевичем, М. Максимовичем(1), Д. Бантишем-Каменським(2) допомагав М. Гоголеві(3) увійти в російську літературу. Він цікавився українським фольклором, мав у себе «Опыт собрания древних малороссийских песней», «Малороссийские песни», «Малороссийские народные песни». Однак українська народна образність не знайшла майже ніякого відбитку в його творчості.

Висновок

- ❑ Дата народження: 26 травня (6 червня) 1799.
- ❑ Місце народження: Москва, Російська імперія.
- ❑ Дата смерті: 29 січня (10 лютого) 1837 (37 років).
- ❑ Місце смерті: Санкт-Петербург, Російська імперія.
- ❑ Громадянство: Російська імперія.
- ❑ Мова творів: російська, французька.
- ❑ Рід діяльності: поет, прозаїк, драматург.
- ❑ Роки активності: 1813—1837.
- ❑ Напрямок: романтизм, реалізм.
- ❑ Жанр: Вірші, повісті, поеми, драми.

Дякую за увагу!!!

